

IVAR HALLSTRÖM

1826–1901

Variationer öfver Liten Karin

för piano

Variations on Liten Karin
for piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 902/Edition no. 902
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-189-4

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Ivar Hallström

Ivar Hallström (1826–1901) hade en säregen karriär som tonsättare: han var självlärd och nästan uteslutande inriktad på vokalmusik och musikdramatik. Men hans kompositioner kan inte kallas udda: de förenar då moderna strömningar i fransk och tysk musik med tidens intresse för svensk folkton.

Ivar Hallström var stockholmare och fick i hemstaden sin enda egentliga musikutbildning i form av pianolektioner för den franskättade Edmund Passy och tysken Theodor Stein. 1844–49 studerade han juridik vid Uppsala universitet och kom under studietiden i kontakt med prinsarna Gustaf och Carl, båda musikaktiva. Hallströms komponerade redan under Uppsalaåren – solo-sånger och pianostycken – och framträdde som pianist.

1853 fick han anställning som bibliotekarie av prins Oscar. Detta arbete – och hans redan existerande bekantskap de andra prinsarna – medförde att han också blev engagerad för att ordna hovets musikaftnar. Ibland delade han det ansvaret med den yngre tonsättarkollegan och senare hovkapellmästaren Conrad Nordqvist. Han blev ledare för Adolf Fredrik Lindblads musikskola 1861, en syssla som han hade till skolan lades ner 1872.

Tonsättaren Ivar Hallström var produktiv och ägde dessutom stor anpassningsförmåga, två omständigheter som kan förklara hans framgångar. Vokalmusiken (sånger och körverk) skrev han främst för hovaftnar och liknande salonger, där han medverkade. En större publik nådde han med sin musikdramatik, där Ivar Hallström gjorde en märklig insats genom både antalet verk och den stilistiska mångfalden. Han komponerade såväl stort anlagda operor som populära operetter, men också skådespelsmusik. Operan *Den bergtagna* (1874, libretto av Frans Hedberg), baserad på en medeltida ballad, blev hans största succé.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Lundquists förlag, Stockholm, Abr. L. 4012.

På omslaget står: "Variationer öfver Liten Karin / för piano / af / Ivar Hallström / Stockholm / Abr. Lundquists, Kongl. Hof-Musikhandel".

Tryckår: 1907.

Ivar Hallström

Ivar Hallström (1826–1901) had a singular career as a composer: he was self-taught, and almost exclusively oriented towards vocal and dramatic music. But his compositions are not odd; they couple the modern currents in French and German music with the contemporary interest in Swedish folk tunes.

Hallström came from Stockholm, where he received his only real music education, in the shape of piano lessons for Edmund Passy, of French origin, and the German Theodor Stein. From 1844 to 1849, he studied law at Uppsala University, and during his studies he met the princes Gustaf and Carl, who were both active in the field of music. Hallström was already composing during his years at Uppsala – solo songs and piano pieces – and performed as a pianist.

In 1853, he was hired as a librarian by Prince Oscar. This work, along with his pre-existing acquaintance with the other princes, resulted in his also being hired to organise the court's musical soirées. He occasionally shared this task with his younger fellow composer, and later chief conductor at the Royal Court Orchestra, Conrad Nordqvist. He became head of the Adolf Fredrik Lindblad school of music in 1861, an occupation he remained in until it was closed in 1872.

As a composer, Hallström was productive and furthermore greatly adaptable, two circumstances that may explain his successes. He mainly wrote his vocal music (songs and choral pieces) for court soirées and similar salons, in which he participated. He reached a larger audience with his dramatic music, in which his contribution was remarkable, both in its quantity and stylistic breadth. He composed large operatic productions and popular operettas, as well as incidental music. His 1874 opera *Den bergtagna* (The Bride of the Mountain King), with a libretto by Frans Hedberg based on a medieval ballad, became his greatest success.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Lundquists förlag, Stockholm, Abr. L. 4012.

Text on the front page: "Variationer öfver Liten Karin / för piano / af / Ivar Hallström / Stockholm / Abr. Lundquists, Kongl. Hof-Musikhandel".

Year of publication: 1907.